բոլոր ճառախօսները անգուսպ յարձակումներ էին գործում Հայաստանի կառավարութեան և Դաշնակցութեան վրա: Խորհրդարանի դաշնակցական պատգամաւորների փորձերը՝ զգաստութեան հրաւիրելու՝ առաջ էին բերում աննկարագրելի աղմուկ ու բողոք: Բանը հասաւ այնտեղ, որ պատգամաւորներից մէկը՝ սոց.-յեղափոխական Սաֆիքիւրդսկին առաջարկեց հեռացնել Ադրբէջանի Խորհրդարանից դաշնակցական պատգամաւորներին: Միայն երկու հոգի փորձեցին քննադատել ե՛ Ադրբէջանի կառավարութեան պրովոկացիոն ընթացքը: Ընկերվարական Աղամալի Օղլին և Ասադ Քարայեւը բաց կերպով ամբաստանեցին կառավարութիւնը, որ Կարսի արիւնոտ դէպքերը ստեղծուած են Բաքուի դրդումով: «Եթէ կառավարութիւնը անմեղ է, բացականչեց Քարայեւը, այն ժամանակ ինչացո՞ւ են այն միլիոնները, որոնք ուղարկւում են Հայաստան»:

Եւ մինչ Ադրբէջանում չանթ ու որոտ էին թափում, Կարսում կեանքը արդէն խաղաղել էր: Հէնց որ ըմբոստ շրջանները յայտնեցին հպատակութիւն, զինւորական միջոցները վերջ գտան, և ժողովուրդը անցաւ սովորական աշխատանքի: Հայաստանի ոչ մի շրջանում հայ-մահմեդական յարաբերութիւնները այնքան լաւ չէին, որքան Կարսում: Այդ բարի-հարևանական յարաբերութիւնների ցուցադրութիւն եղաւ Կարսի քաղաքային խորհրդի արտակարգ նիստը փետրւար 17-ին՝ մասնակցութեամբ քիւրդ և թուրք բնակչութեան ներկայացուցիչների:

Խորհրդի նախագահը բանալով ժողովը՝ դիմեց քիւրդ և թուրք ներկայացուցիչներին ողջոյնի խօսքով՝ ասելով, որ եթէ նրանք որոշել են հայերի հետ ապրել հաշտ ու խաղաղ, հայերի կողմից էլ կը գտնեն նոյն եղբայրական անկեղծ վերաբերումը: Պատասխանեց Գէօլի շրջանի ներկայացուցիչ Թալի բէգը՝ յայտարարելով, թէ պատահած ցաւալի դէպքերի ամբողջ պատասխանատուութիւնն ընկնում է եկւոր խռովարարների վրա: Եթէ Հայաստանի կառավարութիւնը մոռանայ այդ թիւրիմացութիւնները և լաւ վերաբերւի իրենց հետ, իրենք խոստանում են լինել Հայաստանի Հանրապետութեան խաղաղ և օրինապահ քաղաքացիները:

Ապա, ի պատասխան բանւորների և գիւղացիների ողջոյնների, խօսեց Մուրղանի շրջանի ներկայացուցիչ Արիֆաղանը: Սա ևս պնդեց, որ բոլոր դէպքերի պատճառը դրսից եկած դրդիչներն են և որ տեղական ազգաբնակութիւնը ձգտում է խաղաղութեան: Առանց հայերի, ասաց նա, մահմեդականները չեն կարող ապրել. մի քանի ամիս ևս այսպիսի կեանք, և մահմեդական շրջանները քար ու քանդ կը լինեն ու կը փչանան սովից:

Նոյն միտքը յայտնեցին և Զարուշատի ներկայացուցիչները՝ Բաղըր աղա Մահմէդ Օղլին և Ջալիլ աղա Մահմէդ Օղլին: Սրանք ևս «ցաւալի դէպքերը» բացատրում էին արտաքին դրդումներով և խոստանում լինել հաւատարիմ Հայաստանի Հանրապետութեան՝ այն յուսով, որ «հայերն ու մահմեդականները կապրեն եղբօր պէս, ինչպէս ապրում էին Նիկոլայի ժամանակ»: